

Tylovo divadlo

**WINTRŮV
RAKOVNÍK
2004**

WINTRŮV RAKOVNÍK 2004

XXVIII. krajská přehlídka amatérských divadelních
souborů s výběrem na národní přehlídku
amatérského činoherního a hudebního divadla
Femad Poděbrady/Divadelní Třebíč

Vyhlašovatel a hlavní pořadatel:

Město Rakovník a Kulturní centrum Rakovník

Spolupořadatel:

Divadelní spolek Tyl Rakovník za finanční
podpory grantu Ministerstva kultury
České republiky

Ceny a upomínkové předměty věnovaly:

Ministerstvo kultury České republiky
prostřednictvím Divadelního spolku Tyl Rakovník

Potraviny U Lutovských Rakovník

Dámy a pánové, příznivci divadelního umění...

...to, že se Wintrův Rakovník koná již po osmadvacáté, hovoří o několika skutečnostech. Po takřka třiceti letech je již jasné, že amatérské divadlo má své právo na dramatickém slunci. Zmíněná porce rakovnických přehlídek vypovídá i o tom, že v Rakovníku již před mnoha lety našlo divadlo vynikající zázemí. V neposlední řadě je na přehlídkách vidět i to, že Tylovo divadlo v Rakovníku má své příznivce nejen ve Středočeském kraji, ale i v celé republice.

Královskému městu Rakovník velmi záleží na tom, aby tradiční akce typu Wintrova Rakovníka zůstaly zachovány. Z toho důvodu se je snaží v rámci svých možností podporovat. Tak, jako o tom zastupitelé rozhodli loni, tak, jak o tom v ještě větší míře rozhodli zastupitelé i v letošním roce. Dokázali tím, že přesně ví, jak je divadelní festival důležitý pro Rakovník jako takový. Při svém rozhodování musí počítat s tím, že se čas od času objeví někdo, kdo upozorní na to, že je důležitější opravit chodníky, že je nutné šetřit, že je třeba opravovat městský majetek. Tím se můžeme dostat k otázce priorit. Co je více a co méně důležité? Je pochopitelně možné napřít všechny své síly ke hmotným hodnotám. Na druhou stranu: Byl by v budoucnu kdokoliv schopen posoudit, co je krásné a co ne, kdyby ze spektra hodnot zcela vymizely hodnoty ducha?

Nechme tento katastrofický scénář dýchat svým vlastním nudným životem a dovolte mi popřát všem herečkám, hercům, režisérům a vlastně všem přítomným, aby fantastická tradice Wintrova Rakovníka vydržela co nejdéle. Zároveň vám přeji při letošním festivalu výjimečné divadelní zážitky a příjemně prožitý divadelní čas.

Zdeněk Nejdrl

PROGRAM

Čtvrtek 25. března 2004

Tylovo divadlo 10.00 – 11.15 hodin

Jiří Kroc

PRINC A CHUĐAS

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Tylovo divadlo 14.00 – 15.25 hodin

Edgar A Lán Pole

0,1 KG MERONU aneb Kšeft umírající

matky češtiny

Dividýlko Slaný

Tylovo divadlo 19.30 – 21.30 hodin

Claude Magnier

VĚNO SLEČNY LAURY

Divadelní spolek Tyl Říčany

Pátek 26. března 2004

Tylovo divadlo 10.00 – 10.55 hodin

Divadýlko na dlani

a Stanisław Ignacy Witkiewicz

ŠÍLENÁ LOKOMOTIVA

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Tylovo divadlo 14.00 – 15.30 hodin

Jan Míka

VĚČNĚ TVÁ NEVĚRNÁ

Divadelní soubor Kulturního střediska Bystřice

Tylovo divadlo 19.30 – 21.45 hodin

Eduardo Manet

LADY STRASS

Divadelní spolek Tyl Říčany

Sobota 27. března 2004

Tylovo divadlo 10.00 – 11.15 hodin

Viktorie Hradská

COMMEDIA FINITA

SDO Slánská scéna Královského města Slaného

Tylovo divadlo 15.00 – 17.00 hodin

Claude Magnier

OSKAR

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou

Tylovo divadlo 19.30 – 20.30 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Vít Herzina

LANO

Městské divadlo Most

Tylovo divadlo 21.00 – 22.00 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Čtvrtek 25. března 2004

Tylovo divadlo

10.00 – 11.15 hodin

Mark Twain a Jiří Kroc

Princ a chudás

Přeložil

Zdramatizoval

Hudbu složil

Režie

Scéna a kostýmy

Střihy, realizace a šití kostýmů

Šití kostýmů

Korepetice

Hudební aranžé

Rozcvičky

Šerm

Světla

Výroba rekvizit

Realizace a šití klobouků

Péra do klobouků

Osoby a obsazení:

Saxofon

Basová kytara

Kytara

Klavír

pan Stiera

pan Karpathy

Richard Pogoda

Alena Mutinská

Lucie Auerswaldová–

Babáková

Marie Zamazalová,

Ludmila Strejcová

Wanda Hrdinová,

Marta Mikulcová,

Hana Pilíková

Jan Švácha,

Leoš Janoušek

Leoš Janoušek

Jiří Suk,

Bára Bauerová

Tomáš Krtička

Vítek Pícl,

Tomáš Lisý, Miloš

Zamazal-Tritech

Jana Dvořáková

Dagmar Moutelíková

Miroslav Pánek,

soukromý zemědělec

z Pavlíkova

Magda Mikesková

Katka Bradáčová,

Jan Fuchs

Jan Švácha

Leoš Janoušek,

Monika Mrázková

Flétna

Chudina

Edward

Elizabeth

Jane

Lord Hertford

Lord St. John

Dvorní dáma

Soudce

Otloukánek

Halapartník, biřic

Hendon

Kamarád Andrew

John Canty

Tom

Bess

Yokel

Točnár

(elektrický i ruční pohon)

Délka představení 75 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 21. června 2003

Monika Mrázková,

Jana Dvořáková

Ondra Lemon

Sendy Nováková,

Tomáš Vejmělek,

Jiří Šafránek

Jana Dvořáková

Tereзка Matějovská

Petra Jirásková

Alenka Bradáčová

Tereзка Mikšaníková

Věra Čerňáková

Verunka Kubařová

Bára Bauerová

Lucka Vaněčková

Rosťa Míka

Dan Parobek

Pavla Suková

Bára Bauerová,

Verunka Kubařová

Jan Švácha

Leoš Janoušek

Lucka Vaněčková

Tomáš Vejmělek

Adam Doležal

Marek Pavlík

Jiří Suk

Jiří Šafránek

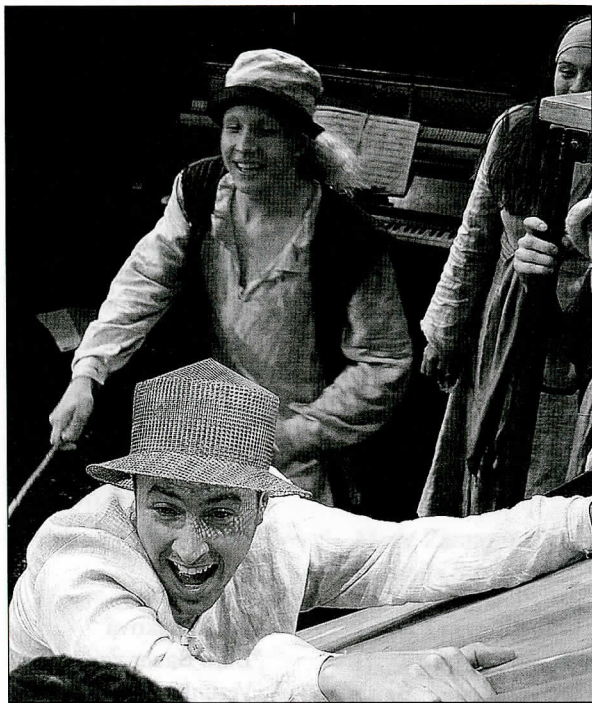
František Matějovský

Ondra Lechnýř

Libuše Švarcová

Petr Čolič

Rosťa Míka

SLOVO TAK TROCHU O NÁS, ALE I O HŘE:

Hledali jsme hru, kde by si zahrála celá parta z Modroočka, ale i dost nových nadšenců. Našli jsme Prince a chudáse a s chutí se pustili do práce. Ale ...člověk míní a život mění. Jeden byl přijat na JAMU, druhý měl před maturitou, přijímačkami na vysokou, jinému byl nabídnut kvalitnější titul a lepší role, dalšího jsme se něčím dotkli, takže si potřeboval od nás i od divadla na čas odpočinout.

Z původní silné sestavy zůstalo torzo, které si zasloužilo aby se na něm stavělo dál. Na 68 zkouškách od roku 2001 do roku 2003 jsme se učili číst text po smyslu, zpívat, mluvit a pohybovat se přirozeně po jevišti. Byla to práce mravenčí, úmorná, ale i pěkná, na kterou se nezapomíná. Díky.

Předlohou nám byl text, který jsme značně zkrátili a o kterém víme, že není Shakespeare ani Ibsen. Naším nelehkým cílem bylo převyprávět příběh, určit charakter jednotlivých postav, zdůvodnit jejich jednání v daných situacích. Snažili jsme všichni a moc.

Alena Mutinská

VZKAZY:

Pamatujte: malé nepravdy – kdy nevím, proč co říkám, proč co dělám – plodí velkou lež. Divák všemu, co se děje, dává význam, každému našemu slovu i gestu a přistihne-li nás, že ho podvádíme a děláme na jevišti to, co nás zrovna napadne, přestane nám věřit, přestaneme ho zajímat. A to platí jak pro Taylorku, tak i pro paní lékárníkovou z Kardašovy Řečice.

Bořík Procházka

Člověk nemůže zpívat jenom tak, aby někoho potěšil, i kdyby ho měl seberadši, ne, zpěv musí vycházet ze srdce, to říkám pořád, musí tryskat zevnitř, jako když zpívá drozd.

Becket

SLOVO O SOUBORU:

První české divadlo v Rakovníku se hrálo už v roce 1812. Do 18. září roku 1869, kdy podal pan Roch Lettl návrh, aby Spolek divadelních ochotníků přijal jméno národního buditele Josefa Kajetána Tyla, bylo sehráno celkem 156 představení.

Dne 28. září roku 1872 pak byla založena Divadelní ochotnická jednota Tyl. A protože na dobré tradice se nemá zapomínat, předáváme si tu naši dodnes. S našimi předky jsme uvedli 675 premiér a sehráli 2006 představení. Desetkrát jsme stanuli na prknech Jiráskova Hronova. Máme tu čest být spolupořadateli krajské přehlídky amatérských divadelních souborů Wintrův Rakovník a národní přehlídky amatérského činoherního divadla pro děti Popelka Rakovník.

Na repertoáru máme inscenace: Z deníku kocoura Modroočka, Tvrdohlavá žena, Princ a chudáš. Zkoušíme povídky Bukowského a Jirotkova Saturnina.

Kontaktní adresa:

Alena Mutinská
Václavská 1827
269 01 Rakovník
tel.: 313 512 733 – zam.
mobil: 775 667 552
E-mail: mutinska@seznam.cz
www.tylaci.cz

Dividýlko Slaný

Čtvrtek 25. března 2004

Tylovo divadlo

14.00 – 15.25 hodin

Edgar A Lán Pole

0,1 kg Meronu aneb Kšeft umírající matky češtiny

Drama mužů zmítaných osudem prostřednictvím
chybějící lopaty.

Několikrát přeložil, upravil

a silně zdramatizoval

Režie

Scénu koloroval

Kostým a koz tým

Hudební čísla secvičil

Milan David

Milan Aspol

Standa Berkovec

Karolína Malečková

Karol Hevessy

Zvláštní dík

Jituna Fudžikawa

Jiří Zíma

Jiří Jud Černý

Hrají a zpívají:

Skot Scott Elliot,

kapitán Lososového Qětu

Morse,

telegrafista a prasynovec

Dítěslav Neřval,

pseudonym kohosi fiktivního

Dr. Hubert von Pressluft,

ortopéd

Ugly Cox, lodní topič

Tomáš Šamot, topenář

Standa Berkovec

Milan David

Veronika Ježková

Olin Kluziff Javořík

Karol Hevessy

Karel Danda

...a kdovíko ještě.

Ve hře jsou valnou měrou použity lidové písně, které nikdo nenapsal. Písně nelidové jsme si přiupravili s laskavým nesvolením původních autorů.

Věnováno Jiřím Břenkovi, kterého jsme v pětadevadesátém marně žádali, aby nám zahrál Válka je vůl.

Délka představení 85 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 28. února 2003

MÁ SLOVA MÁSLOVÁ:

Dovolte, abych se představil. Jsem autorem této hry a jmenuji se EDGAR A LÁN POLE. Není možná, volající znalci, nikdo se tak nejmenuje, Žádný systematický matrikář takové jméno nezamatričí, Žádný poctivý úředník ho nezúředí, Žádný programový webový stráník neposqrní takovým jménem svůj internet. Přiznávám. Jsem pseudonym. Navíc i taky přivydělávám jako slovní hříčka. Ale: Vadí snad někomu, že Hilar byl vlastně Bakule? A ještě k tomu Hugo? Přeje si snad někdo, aby Slezské písně zakončeny byly zvoláním autora: Lililidičky, jajaja nenenejsem Bebebezruč, jajaja jsem Vašek! (?) Tvrdí snad nějakí lidé, že více než Březina Jebavý je baví? Ne. No, tak vidíte. Přejdeme však qěci. Tedy k podtitulu hry. Konečně jsme se zbavili našeho pitomého čecháčkovství výměnou za doživotní funkci dobře placeného eurolokaje. Otázkou zůstává, zda budeme od teďka po-

vzbuzovat naše reprezentanty slovy Zugabe, Zugabe!... nebo Let's go, Czech, let's go! (rytmicky nic moc)? Při troše štěstí budou hrát pod psa a my budeme jenom pískat. Při troše smůly budeme jenom tancovat hopsa a pískat bude někdo úplně jinej. A čeština stane se Popelkou. Leč nevaď. Popelku přece bota netlačí.

EDGAR A LÁN POLE

SLOVO OSLOVO:

Správně jsem to měl celý napsat já. Pravda, on tady byl dřív, ale měl jsem to podepsat já. Až půjdete z divadla, uvěříte. Měl jsem to být já ... Váš

DO VANY HOP, KÁČO!

SLOVO O SOUBORU:

Dividýlko Slaný patří v České republice mezi známé neprofesionální divadelní soubory. Vzniklo před 30 lety a během svého trvání se vždy programově věnovalo uvádění vlastních divadelních projektů, ať to byly vlastní hry (Status quo, Na jedné lodi, Periférie či poslední 0,1 kg meronu), dramatizace (P. Ryan – Jak jsem vyhrál válku, E. Kishon – Židovský poker, W. Allen – Bedřich raději jódluje) nebo parafráze dramatických předloh (J. N. Nestroy – Hostina kanibalů, N. V. Gogol – Vyšetřování případu podvodného revizora). Charakteristickým rysem veškeré činnosti Dividýlka a patrně i příčinou sedmadvacet let trvající přízně diváků je neustálá snaha o zdokonalování autorského a interpretačního stylu, hledání nových výrazových prostředků a specifický humor. Díky tomu se v repertoáru Dividýlka objevují činoherně pojatá představení vedle pohybové a slovní klaunerie či nonverbální jevištní koláže tvořené pantomimickými etudami, black-outy. Přes rozdílné pojetí mají všechna dividýlkovská představení mnohé společné – sebeironický nadhled, nadsázku a hravost (si myslíme).

Kontaktní adresa:

Jaroslav Hložek

Husova 107

274 01 Slaný

tel.: 312 511 119 – zam.

312 521 425 – byt

E-mail: hlozek.dividylko@email.cz

www.dividylko.cz

Divadelní spolek Tyl Říčany

Čtvrtek 25. března 2004

Tylovo divadlo

19.30 – 21.30 hodin

Claude Magnier

Věno slečny Laury

Překlad

Režie

Zvuk

Světla

Realizace scény

Osoby a obsazení:

Marie

Blaise d' Ambrieux

Geneviève

Carlier

Carlierová

Laura

Ariana

Pepita

V. Říha

Radana Šimčíková

Emil Staněk,

Petr Vlasák

Radim Kulhan

Miloš Kulhan

Hana Musilová

David Kulhan

Pavína Tůmová

Miloš Kulhan

Jitka Kulhanová

Lucie Vlasáková

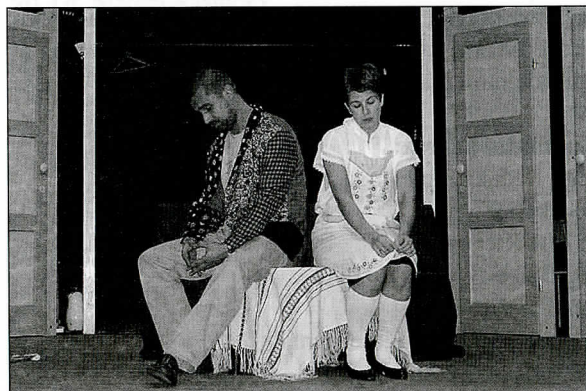
Štěpána Vojtová

Jana Lipková

Délka představení 120 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 6. listopadu 2003

SLOVO O HŘE:

Zadlužený malíř Blaise a jeho milenka Geneviéva zosnují úžasný plán: Blaise se ožení s dcerou bohatého podnikatele a budou mít do smrti „vystaráno“. Vše je dokonale vymyšleno a připraveno, ale kam čert nemůže... Agentura namísto perfektního číšníka pošle zemitou venkovskou dívku Marii, která intrikám městské smetánky nemůže (nebo nechce?) rozumět. Velkolepý plán se začíná povážlivě hroutit...

SLOVO O SOUBORU:

První archivní zmínka o činnosti říčanského divadelního spolku pochází z roku 1850. V roce 1922 přijal spolek název „Tyl“ a od roku 1950 zůstal jediným souborem ve městě. Od té doby je s divadlem spojeno jméno Jiřího Šatopleta, herce, režiséra a do r. 1994 vedoucího spolku. Od roku 1949 připravil soubor 53 inscenací, z nichž mnohé našly kladnou odezvu nejen u diváků, ale i u odborných porot. Bylo to zejména v době, kdy byl režisérem souboru Václav Špirit. Po jeho emigraci v roce 1982 se režie úspěšně ujal Karel Purkar. Soubor se několikrát dostal až na Jiráskův Hronov, naposledy s Rybou ve čtyřech v režii J. Wágnera. V této hře naposledy hrál Jiří Šatoplet.

Po roce 1989 soubor přišel o zřizovatele a proto se zaregistroval jako občanské sdružení.

V posledních letech se soubor snaží dát o sobě „vědět“ mezi diváky i divadelníky. Připravil několik pohádek pro děti i představení pro dospělé.

Divadelní podzim Jiřího Šatopleta je každoroční nesoutěžní přehlídkou divadelních souborů. Říčanstí diváci si již na pravidelné podzimní návštěvy divadla zvykli. V roce 2003 se soubor představil hned dvěma premiérami – divadelními hrami: Věno slečny Laury a Lady Strass.

Kontaktní adresa:

Mgr. Radana Šimčíková
Podskalí 97
251 01 Říčany
tel.: 323 601 400 – do bytu
mobil: 723 979 764
E-mail: rsimcikova@seznam.cz
www.ricany.cz/org/dstyl/

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Pátek 26. března 2004

Tylovo divadlo

10.00 – 10.55 hodin

Šílená lokomotiva

Inspirováno divadelní hrou

*Stanislava Ignacyho Witkiewicze – Witkacyho
Bláznivá lokomotiva*

Režie

tvůrčí kolektiv
Divadýlka na dlani
Patre Matoušek
a Radek Kotlaba
Jaroslav Beran

Úprava textu

Světla, zvuk

Osoby a obsazení:

Siegfried Tenger,
strojvedoucí
Žofie Tengerová,
jeho žena

Radek Kotlaba

Kateřina Krušková/
Vendula Roušalová
Petr Matoušek

Mikuláš Vojtášek, topič
Julie Tomášiková,
jeho snoubenka
Valerián Kapustinský,
bankovní úředník
Mína hraběnka z Barhelmu
MUDr. Marcel Vašnický,
velice a všeho schopný
plastický lékař
Turbulencius Gengoň,
vlakvedoucí
Tubercius Gengoň,
výpravčí
Hrabě Dracula
Mírek Dušín
Jarka Metelka
Červenáček

Jitka Bartošová

Radek Novotný
Simona Hájková

Jiří Šubr

Jan Hejdrych

Jan Hejdrych
Luboš Dvořák
Tomáš Kraus
Jiří Filip
David Horák/
Martin Weiss

Délka představení 55 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 8. července 2003

SLOVO O HŘE A O AUTOROVI:

Stanislav Ignacy Witkiewicz – Witkacy (1885–1939)
Představitel evropské meziválečné avantgardy. Ani české kulturní veřejnosti není neznámý a jeho titul Bláznivá lokomotiva se čas od času objevuje na našich jevištích. Jako metafora světa podléhajícího přetechnizované a neustále spěchající společnosti nijak nevybočuje z Witkiewiczova ostatního díla. Obvyklé jsou i jeho motivy umělce, duševního vykojení, zločinu a také ironie, která se nezastavuje ani před poměrně silnými morbiditami. V našem souboru jsme do původního textu hry poměrně značně zasáhli, doplnili řadu postav, a vůbec se snažili rozvíjet text novým směrem, ovšem při zachování základních tématických postupů. To, že hru hrajeme stále pod jménem původního autora, je především poděkování za úžasnou inspiraci, kterou nám jeho text byl. Případné divákovy kroucení hlavou nad výsledným tvarem však bereme zcela na sebe.

Radek Kotlaba

Cesta do neznáma

Text Šílené lokomotivy je natolik vyhraněný, že byl v souboru pouze přijímán nebo naopak striktně odmítán. V obavě o rozštěpení souboru (a také díky chuti, kterou jsme s Radkem Kotlabou měli), rozhodli jsme se vyrazit na (pro nás) neprobádané cesty. Zkusíme si kabaret. V té chvíli jsme netušili, že nás čeká rok úmorné práce a sedm verzí scénářů, pokus o realizaci kolektivní režie, atd... Poslední podoba scénáře je podkladem pro další práci, naše představa je o neustále se vyvíjející hře se slovem, postavou. Chci pochválit tu šťastnou chvíli našeho rozhodnutí, také okamžik, kdy se k této chuti dvou individuí připojili další a spojili s námi své osudy na celý rok. A za sebe mohu říci – „Těším se na další výpravu do neznáma“. Mé díky patří celému souboru. Děkuji. Pochopitelně nemohu zapomenout na skvělé premiérové publikum.

Petr Matoušek

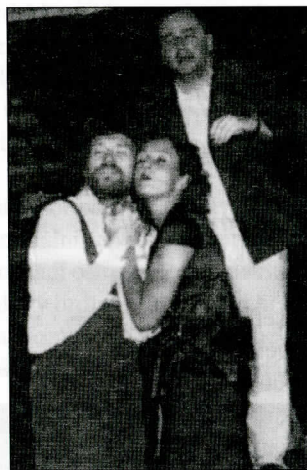
SLOVO O SOUBORU:

Divadýlko na dlani vzniklo na sklonku léta 1998. První inscenací byla hra „Jeden den velkokněžny“, která vznikla podle literární předlohy Oldřicha Daňka. Její premiéra (6. června 1999) odstartovala oficiální historii souboru. V následujících letech přibýly krom divadelních představení (V. K. Klicpera – „Žižkův meč“ premiéra 1999, A. Goldflam – „Horror“ premiéra 2000, V. Strnisko – „Goldoniáda“ 2001, „Malé noční hry“ 2002 a „Lásky hra šalebná“ 2002) i další projekty, které připravilo samo Divadýlko na dlani anebo na nich výrazně participovalo. Mezi jinými můžeme jmenovat účinkování na mladoboleslavských středověkých jarmarcích (1999–2002), kde jsme připravili historická intermezza, která divákům pomohla dokreslit období jednotlivých jarmarků.

Další významný projekt, který vznikl za finanční podpory města Mladá Boleslav je „Léto na dlani“. Stručně se dá charakterizovat jako letní plenérová scéna. V letošním roce připravujeme 3. ročník.

Krom těchto, pro soubor významných a větších akcí vystupujeme pravidelně i na drobnějších podnikcích, jako jsou jarmarky, hraní pod širým nebem apod.

Od roku 2000 jsme občanským sdružením. V současné době máme 23 členů.

Kontaktní adresa:

Petr Matoušek

17. listopadu 1174

293 01 Mladá Boleslav

tel.: 326 701 216 – zam.

326 724 386 – do bytu

mobil: 605 960 959

E-mail: matousek@dragon.cz

www.nadlani.mb-net.cz

Divadelní soubor Kulturního střediska Bystřice u Benešova

Pátek 26. března 2004

Tylovo divadlo

14.00 – 15.30 hodin

NESOUTĚŽNÍ PŘEDSTAVENÍ

Jan Míka

Věčně tvá nevěrná

Režie a návrh scény

Hudba

Světla a zvuk

Realizace scény

Text sleduje

Inspicient

Osoby a obsazení:

Miluška

Josef

Květa

Prut

Marie

Adam

úředník

stěhováci

Marie Neradová

František Šesták

Karel Křivánek

Jaroslav Kadlec

Miroslava Kadlecová

Jaroslav Nerad

a členové souboru

Radka Fulínová

Mgr. Markéta Kasalová

Irena Vilímková

MUDr. Růžena

Dvořáková

Rudolf Hampl

Marie Hrušková

Mgr. Daniel Štěpánek

Marie Neradová

Josef Hampeš

Jaroslav Nerad

Karel Bárta

Josef Hampeš

Délka představení 90 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 25. dubna 2003

SLOVO O AUTOROVI:

Jan Míka se narodil 4. prosince 1947 v jihočeském Hlavňově. Vystudoval v Praze Filmovou a televizní fakultu

AMU, obor scénárista a dramaturgie. Působil v televizi a je také autorem, televizních her Figarova svatba, Devadesát jedna bílých koní, Vampýr, Podivné premiéry a další. Kromě toho publikoval v Jihočeském nakladatelství povídkovou sbírku Křídla překážejí v chůzi, časopisecky novelu Panna mezi pány a v nakladatelství Start vyšla kniha Na řadrech ustláno. Největší úspěch slavil svým dvaapadesátidílným seriálem Život na zámku, podle kterého napsal stejnojmennou knihu a také televizním seriálem Šípková Růženka.

SLOVO O SOUBORU:

Začátek souboru je doložen zápisem v obecní kronice z roku 1874. První pokusy o divadlo v Bystřici však měly být o něco starší, snad už z doby K. H. Máchy, který hrál v roce 1832 divadlo v nedalekém Benešově.

Vlastní vývoj souboru byl velmi pestrý ve střídání kvality i kvantity, každá doba mu vtiskla svou neopakovatelnou specifikum. Od roku 1951 se jeho divadelní činnost ještě rozšířila o loutkařinu a umělecký přednes hlavně u mladé generace. Kromě uznání v různých oborech své činnosti byl soubor za svou práci dvakrát odměněn Čestným uznáním ministra kultury.

K úspěšným hrám posledních let patří Šrámkův Měsíc nad řekou, Rannetovo Kriminální tango, Figueiredova Liška a hrozny, Rodovského Hadí ostrov, Čechovův Strýček Váňa, Shawův Čokoládový hrdina, Jílkův Můj hrad, Zeyerův Radúz a Mahulena, Tomanovo Slovanské nebe, Daňkova Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo, Tánské Duel, Abdullinův Třináctý předseda, Patriciova hra Rajčatům se letos nedaří, Koenigsmarkovy Ostrovy zdánlivé, Brabencova Causa Rudolf,...

Kontaktní adresa:

Marie Neradová

K Nesvačilům 390

257 51 Bystřice

tel.: 317 793 253 – zam.

Divadelní spolek Tyl Říčany

Pátek 26. března 2004

Tylovo divadlo

19.30 – 21.45 hodin

Eduardo Manet

Lady Strass

Režie, dramaturgie

Scéna

Kostýmy

Světla

Zvuk

Karel Purkar

Karel Purkar

Helena Dušková,

Martina Fikáčková

Pavel Rezek

Emil Staněk

Hrají:

Jitka Kulhanová

Petr Dušek / Jaroslav. Janus Jan Pospíšil

Délka představení 135 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 27. listopadu 2003

AUTOR O HŘE:

Myšlenka hry je inspirována skutečným příběhem. Kdosi mi vyprávěl o tetičce irského původu, která prý žije v Rosariu nedaleko uruguayských hranic, zavřená v troskách nádherného, chátrajícího sídla za zatlučenými okny a dveřmi. Přátelé a členové rodiny ji pravidelně přinášejí bedničky s jídlem a spouštějí je dolů sklepním otvorem. Mezi lidmi zvenčí a la emparedada se zřejmě vytvořil jakýsi rituál. Stará dáma tak žila už deset let. Byla velice šťastná, jasné myslí a klidná. Později, cestou do Britského Hondurasu, jsem uviděl prázdný dům, jehož okna i dveře byly zabedněny zkříženými prkny. Byla tam prý spáchána vražda a dům byl už dlouho neobydlený.

Ale ...může to někdo s jistotou tvrdit?

Forma této hry je inspirována tancem ve třech (pas de trois) klasického baletu. Na jeviště vcházejí tři herci

a postupně zaujímají střed jeviště. Budou „tančit“ sólově, v páru, ve třech. Budou k sobě navzájem pozorní a budou respektovat krizové okamžiky každého jednotlivce.

SLOVO O AUTOROVÍ:

Eduardo Manet

Navzdory Manetovým působivým úspěchům, které trvají již přes polovinu století, zůstává tento mimořádně talentovaný kubánsko-francouzský autor relativně neznámý. Má mnohostranný záběr dynamického dvojjazyčného spisovatele.

Dramatik a romanopisec, divadelní a filmový režisér se narodil roku 1930. Byl vůdčí osobností v kulturním dění Kuby i Francie. Působil jako součást kubánské komunistické elity až do rozchodu s ní v roce 1968, po sovětské invazi do Československa. Od té doby žije ve Francii. Jeho práce měly mezinárodní ohlas: byl nominován na cenu Goncourt a byla mu udělena mimořádná cena Goncourt pro mladého autora. Jeho romány a hry byly přeloženy do jedenadvaceti jazyků. Nicméně Manetova práce byla často přehlížena, a to jak francouzskými, tak americkohispánskými kritiky, právě kvůli jeho ojedinělé pozici latinoameričana píšícího ve francouzštině. Napsal sedm románů, všechny francouzsky, které přesto typicky zrcadlí kubánské zkušenosti. Svůj pohled zostřuje na multikulturalismus, postmodernu, metadivadlo a komedii.

SLOVO O SOUBORU:

První archivní zmínka o říčanských ochotnících pochází z roku 1850. V roce 1922 byl založen nynější divadelní spolek Tyl. Od roku 1950 je jediným amatérským divadelním souborem ve městě. V šedesátých letech se zvedala umělecká úroveň inscenací tak, že roku 1967 soubor poprvé postoupil na národní přehlídku Jiráskův Hronov. Z této doby jsou inscenace Drahomíra, Než koho zaspívá, Ryba ve čtyřech aj. Po roce 1989 několik mladých herců pod vedením Karla Purkara nastudovalo hru Noc vrahů José Triany, se kterou hostovali v německém Lorrachu. Na krajské přehlídce obdržel Karel Purkar cenu za režii této hry. Po tomto úspěchu uvedl spolek hru V tomto domě spal Bůh, kterou si získal sympatie říčanského publika a dále inscenaci Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo. O rok později se přidala ke spolku skupina mladých lidí, která se začala věnovat pohádkám a hned s první – Moudrá ševcová – slavila úspěch. Významným počinem byla inscenace polského autora Jana Tettera Zeď. Poté soubor nastudoval hry: A. Casona – Sebevraždy na jaře zakázány, Horia Lovinescu – Hra o životě a smrti v popelové poušti, Přemysl Rut – Sen a naposledy Harold Pinter – Mile nec a Lawrence Ferlinghetti – Oběti amnézie. Soubor vystupoval na mezinárodní přehlídce v Praze a byl pozván na přehlídku do Tunisu.

Kontakty na Lady Strass:

Karel Purkar
Široká 28
251 01 Říčany u Prahy
tel.: 606 557 792
www.ladystrass.unas.cz

Jan Pospíšil
Pod Slovany 4
128 00 Praha 2
tel.: 606 690 989
E-mail: jan.pos@volny.cz

Divadelní soubor Královského města Slaného SLÁNSKÁ SCÉNA

Sobota 27. března 2004

Tylovo divadlo

10.00 – 11.15 hodin

Viktorie Hradská

Commedia finita

*Scéna, výběr hudby,
úprava a režie
Výtvarná spolupráce
Kostýmy
Zvuk
Světla
Inspicent
Nápověda*

Tomáš Vott
Klára Típková
Hana Kunertová
Miroslav Šobán
Miroslav Zeman
Vladimír K. Maliňák
Eva Vidimská

Osoby a obsazení:

Učitelka zpěvu
Uklízečka
Placená společnice
Komorná

Hana Kunertová
Anna Šittová
Blanka Masopustová
Veronika Ježková

Délka představení 75 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 13. března 2003

EMA DESTINNOVÁ* 26. 2. 1878

...byla z těch, kdo velmi dobře věděli o pomíjivosti hvězdných chvil i přízni publika. Zároveň však náležela k těm, kdo dokázali publikum fascinovat vlastním prožitkem a krásou dokonalého zpěvu, strhávající k nezapomenutelnému nadšení! Přestože ji smrt zastihla v pouhých 52 letech při návštěvě lékaře 28. 1. 1930 v Českých Budějovicích, její hvězda již nikdy nepohasla. Vyřa-

zující hvězda její osobnosti se vymkla ze svého času. Ema Destinová se stala všeobecně známým pojmem – vzorem opravdovosti a mistrovské kvality, aby vrostla do podvědomí jako stále živoucí příklad vrcholných uměleckých úspěchů, ale i nároků, vlasteneckých zásad a ryzího charakteru. V osobním životě ji přitom nescházel smysl pro humor, vzdělanost – hovořila plyně v pěti jazycích, psala básně, beletrii, překládala i komponovala vlastní písně. Nikdy ji neopouštěla pokora – nikdy nepřekročila svůj pěvecký obor! Neměla však bohužel štěstí a pochopení u svých životních partnerů, v ne právě šťastném manželství, ani při výběru osob svého nejbližšího okolí, kterými se ke sklonku života obklopila. A právě o nich je tato divadelní hra...

Tomáš Vott

SLOVO O HŘE:

Commedia Finita je divadelní hra napsaná původně pro jednu herečku. V provedení souboru Slánská scéna byla hra upravena a narežirována Tomášem Vottem pro čtyři herečky.

Podle jeho slov se jedná o „zповěď“ čtyř žen, které se více či méně pohybovaly v blízkosti slavné operní pěvkyně – Emy Destinové.

Hra odkrývá charaktery jednotlivých postav od zášť, závidi až po obdiv a nepojmenované uznání vůči této světově známé zpěvačce.

Commedii Finitu vybral pro Slánskou scénu T. Vott (který je jejím členem od roku 1985) nejen proto, že ho toto téma oslovuje, ale hlavně z důvodů alespoň drobného vymaření Slánské scény ze stále uváděných hudebních komedií se zpěvy.

Obavy z nepřijetí podobného typu inscenace u slánského diváka se nepotvrdily – naopak – a Commedia Finita doznala od premiéry 13. března 2003 do dnešního dne deset repríz. Krom výkonů hereček stojí za zmínku dokonale řešená scéna, kostýmy a v neposlední řadě putavá až silná průvodní hudba.

SLOVO O SOUBORU:

Slánská scéna navazuje svojí činností na 8. června 1873, kdy byl ustanoven Spolek divadelních ochotníků ve Slaném. Mateřskou scénou je Městské divadlo ve Slaném. Hraje hry pro děti i dospělé, a to z tvorby vlastní nebo

převzaté. Soubor čítá cca 30 stálých členů.

Vedoucím souboru je Karel Vidimský. Jeho zástupci jsou Tomáš Vott a Libor Dobner.

Dne 30. prosince 2003 soubor uvedl v premiéře hru L. Dobnera – Noc lásky na Karlštejně – jako oslavné představení k výročí 130 let souboru a 120 let od otevření Městského divadla ve Slaném. Režie L. Dobner.

V repertoáru zůstává hra V. Hradské – Commedia Finita, režie T. Vott.

V příštím kalendářním roce soubor nastuduje hororovou komedii s detektivní zápletkou autora Normanna Wiliamse – Hrobka s vyhlídkou, v režii T. Votta.

Kontaktní adresa:

Tomáš Vott

Wilsonova 1502

274 01 Slaný

tel.: 312 511 241 – zam.

312 523 257 – byt

mobil: 606 393 704

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou

Sobota 27. března 2004

Tylovo divadlo

15.00 – 17.00 hodin

Claude Magnier

Oskar

Režie

Scéna

Kostýmy

Světla, zvuk

Jaroslav Vondruška

František Svoboda

Alexa Šváchová

František Svoboda,

Jaroslav Vondruška ml.

Jaromír Rezek

Alena Bártová,

Jana Čejková

Text sleduje

Osoby a obsazení:

Bertrand Barnier

Christian Martin

Paní Barnierová

Filip Dubois

Bernardeta

Coleta

Jacqueline

Charlota

Oskar

Řidič

Jiří Hlávka

Ondřej Růžička

Marcela Hlávková

Jaroslav Brendl

Pavla Červinková

Kateřina Holobradová

Radka Radovnická

Helena Vondrušková

Jan Pejcha

Jaroslav Vondruška

Délka představení 120 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 24. ledna 2004

SLOVO O AUTOROVÍ:

Claude MAGNIER – narozen v Paříži 20. ledna 1920. Talent ke komediálnosti zdědil zřejmě po otci, který byl zejména v období po 1. světové válce oblíbeným humoristou a kabaretiérem. Claude se už ve třinácti letech pokusil o svou první hru. Později začal navštěvovat herecké kurzy v divadle komedie Escanda de Marchata. Hrál pak

řadu komediálních rolí v Théâtre aux Mathurins, mimo jiné také po boku Simony Signoretové. Ředitelstvím divadla v Trianonu byl vyzván, aby si pro sebe vyhledal nějakou vhodnou roli, která by mu seděla takřkajíc přesně na tělo. Když přes dobrou snahu nic podobného nenašel, vzal pero a napsal svého „Blaise“ – přesněji „Věno slečny Laury“, jak zněl první titul hry. Ředitel trianonského divadla mu rukopis vrátil. Později byl „Blaise“ uveden s mimořádným úspěchem v Théâtre des Nouveautés. Z jeho dalších her připomínáme „Pana Masura“ (oceněna významnou divadelní cenou d'Enghien), dále „Co je ti, Hermínko“ a „Sedm žen na krku“. Tato výborná francouzská situační komedie byla poprvé uvedena v roce 1958 v Théâtre de l'Athénée. Později byla rovněž úspěšně zfilmována s Louis de Funésem v hlavní roli. To vše svědčí o tom, že o legraci tady není nouze.

SLOVO O HŘE:

Řekne-li se francouzská komedie... Příslowečný francouzský smysl pro humor má mnoho podob. Všimněme si jeho nejlidovější formy – komedie. Má bohatou tradici: od středověkých frašek, přes Moliera, Labiche, Feydeau až k současným autorům, ke kterým patří i Claud Magnier. Francouzská divadelní fraška má některé charakteristické znaky. Ten nejtypičtější lze shrnout do věty: člověk v překerní situaci. Hrdina je do takové situace doslova vržen... A podle zákona schválnosti, což je také jeden z charakteristických zákonů frašky, přibývají stále nové a nové komplikace počátečního stavu, sotva jedno nebezpečí či nedorozumění zmizí, objeví se další, ještě horší, vychází najevo to, co mělo být utajeno. Hrdina jedná, vymýšlí si, vysvětluje, lže a zdůvodňuje, ale vždy marně... Dalším znakem žánru je to, že situační aspekt je zdůrazněn na úkor aspektu psychologického. To znamená naprostou absenci psychologie. Ale je to psychologie nejzákladnější, elementární úrovně. Člověk tu nemá čas rozvažovat, rozebírat motivy či prožívat citové stavy. Musí pod tlakem situace jednat rychle až překotně, což má často za následek jednání zbrklé, čímž se situace opět komplikuje – a děj takřka bez oddechu letí vpřed. Dobrá fraška je řízná a odvážná. Vzbuzuje smích, a tím uvolňuje v lidech napětí. Především v tom je cena komedie.

SLOVO O SOUBORU, NEBO-LI OHLÉDNUTÍ ZA PĚTATŘICÍTKOU

Obecní kronika uvádí, že ochotnické divadlo patřilo do společenského života Libice nad Cidlinou už v druhé polovině 19. století. V některých letech působilo v obci současně i několik souborů, které měly původ v místních spolkách.

Koncem padesátých let 20. století se divadlo z Libice vytratilo. K obnovení této aktivity došlo opět v roce 1968 díky několika nadšencům. A tak se stalo, že se před 35 lety – dne 20. února 1969 – konala ustavující schůze Divadelního souboru Vojan. Doba přinesla mimo jiné i několik změn statutu. Vše vyvrcholilo kon-

cem roku 1995 založením samostatného spolku ve formě občanského sdružení.

V pětatřicetileté historii Vojanu bylo uvedeno 25 titulů, které se hrály celkem 336x. Hranice svého působení soubor časem rozšířil z regionu na celou republiku. K úspěchům Vojanu patří opakovaná účast na významných divadelních přehlídkách a festivalech, např. ve Vysokém n.J., Třebíči, Rakovníku a Hronově. Nelze zapomenout na zájezdy ke krajanům v Chorvatsku a účast na mezinárodním festivalu v belgickém Marche en Famenne.

Členové Vojanu se v 80. letech také podíleli na přípravě okresních a krajských přehlídek. Následovalo 14 ročníků národního festivalu FEMAD a tradice přehlídek pokračuje od roku 2002 Divadelním babím létem.

Důležitým momentem současnosti je skutečnost, že se v souboru objevilo několik mladých tváří. Také díky tomu Vojan neztrácí dech a nezbývá než věřit, že mu vydrží i do dalších let.

Kontaktní adresa:

Ing. Jaroslav Vondruška

Vojtěchova 394

289 07 Libice nad Cidlinou

tel.: 325 637 717 – zam.

mobil: 603 548 358

E-mail: klimaprojekt@iol.cz

*Potraviný
u Lutovských*

Husovo náměstí, Rakovník

Městské divadlo Most

Sobota 27. března 2004

Tylovo divadlo

19.30 – 20.30 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Vítek Herzina

Lano

Hra pro jednoho herce a jeden lidský hlas

Režie

Vítek Herzina

Hraje

Radim Madeja

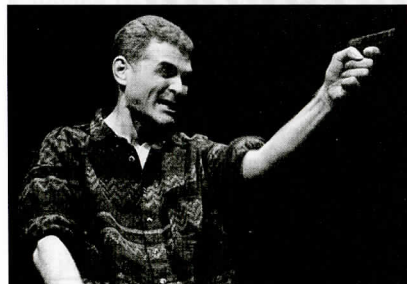
Délka představení 60 minut

Hraje se bez přestávky

SLOVO AUTORA:

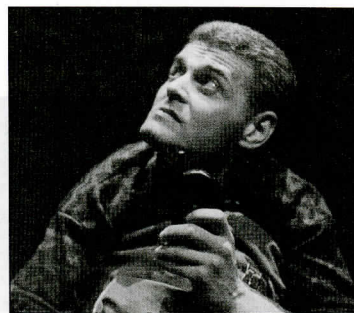
Kdysi jsem četl knihu, která se jmenovala *Hovory s umírajícími*. Tu knihu už dávno nemám a už si asi ani nevzpomenu, kdo ji napsal (tuším jen, že to byl snad nějaký kněz), nikdy ale nezapomenu, jak silný dojem na mě udělala. Když jsem pak jednoho dne pocítil neodolatelnou touhu napsat divadelní hru, okamžitě mi vytanulo na mysli to veliké téma člověka odsouzeného k smrti. Možná to ale bylo naopak. To téma mě donutilo napsat divadelní hru.

Divadlo jednoho herce je určitě hodně zvláštní oddělení veliké budovy dramatu. Jistě má svoje zákonitosti a jistě má svoje tajuplná specifika, kterých je nezbytně třeba aby to bylo to pravé. Nic z toho nevím. Snažil

jsem se jen přemýšlel jak je asi člověku, který sedí na dně rokle a ke své zachraně potřebuje jen „blbejch deset centimetrů lana“. Kdosi

mě požádal, abych napsal pár slov k tomuto představení. Je to hra o naději, zoufalství, přátelství, zradě, lásce, pravdě a především o svobodě a její ceně. Možná to zní moc pateticky, ale snad se to v ní dá všechno najít.

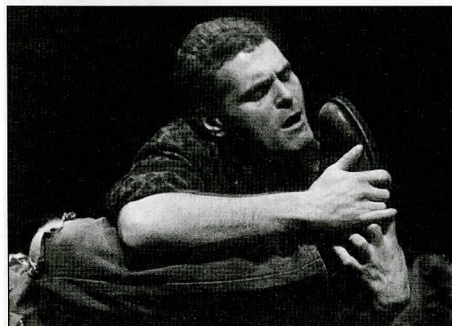

Vítek Herzina

Narodil se 15. února 1978 v Ústí nad Labem. Po vystudování činoherního herectví na JAMU nastoupil v roce 2000 v Městském divadle Most jako sólista činohry, kde působí dodnes. Lano je jeho autorský i režijní debut.

Radim Madeja

Narodil se ve znamení Lva v roce 1974. Přestože vystudoval chemii, rozhodl se pro hereckou kariéru. Od roku 1994 je jako herec ve stálém angažmá v Městském divadle Most. Lano je jeho padesátá premiéra.

Kontaktní adresa:

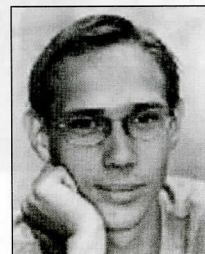
Vítek Herzina

Moskevská 1464/410

434 01 Most

mobil: 603 701 498

E-mail: herzina@post.cz

Na shledanou
za rok
v Rakovníku

Programovou brožuru vydalo
Kulturní centrum Rakovníku.

Lito Lokša PrePress Rakovník. Tisk Tuček Tiskárna Rakovník.
Počet výtisků 250 ks. Březen 2004